

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

MITÄ UUDENKAUPUNGIN NUORISOJÄRJESTÖILLE KUULUU TÄNÄ PÄIVÄNÄ?

Mari Perälä

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Marraskuu/2012

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Mari Perälä	Sivumäärä 40 ja 3 liitesivua
Työn nimi Mitä Uudenkaupungin nuorisojärjestöille kuuluu tänä päivänä?	
Ohjaava opettaja Annikki Ahlqvist	
Työn tilaaja Uudenkaupungin kaupungin nuorisotoimi	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää Uudenkaupungin paikallisten nuorisojärjestöjen nykytilannetta sekä toimijoiden että osallistujien osalta, paljonko järjestöillä on toimintaa ja minkälaista toiminta on. Tarkoituksena on kerätä tietoa siitä, millaisia haasteita ja ongelmia järjestöt tänä päivänä kohtaavat ja miten ne vaikuttavat järjestöjen toimintaan käytännössä, sekä miltä järjestöjen tulevaisuus näyttää.</p> <p>Tilaaajatahona opinnäytetyölle on Uudenkaupungin kaupungin nuorisotoimi ja tutkimus on toteutettu haastattelujen ja kyselylomakkeiden avulla. Vastaaajina ovat työhön valittujen paikallisyhdistysten puheenjohtajat.</p> <p>Järjestöjen osuus nuorisotyöstä on perinteisesti ollut valtakunnallisestikin merkittävä ja järjestöjen elinvoimaisuus on täten hyvin tärkeää. Järjestöjen toiminta perustuu kuitenkin pitkälti vapaaehtoisuuteen ja nykyaika on tuonut tullessaan monia muutoksia ihmisten elämään ja ajankäyttöön. Järjestöjen elinvoimaisuus ja tulevaisuus ovat pitkälti riippuvaisia siitä, miten hyvin ne päivittävät toimintaansa ja suhtautuvat muutospaineesiin. Siksi asiaa on tärkeätä selvittää ja opinnäytetyötä voidaan hyödyntää saamalla siitä ajatuksia ja ideoita omaan toimintaan, tai sitten herätystä siihen että jotain on tehtävä ennen kuin toiminta hiipuu.</p>	
Asiasanat Nuorisojärjestöt, järjestötoiminta, Uusikaupunki	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree programme in civic activities and youth work

ABSTRACT

Author Mari Perälä	Number of Pages 40 and 3 annex pages
Title What is the situation of youth organizations in Uusikaupunki today?	
Supervisor Annikki Ahlqvist	
Subscriber Youth department in Uusikaupunki	
<p>Abstract</p> <p>The aim of this thesis is to find out the current situation of youth organizations in Uusikaupunki, how much they do have action, operators and participants. The purpose is to collect information about those challenges and problems that organizations face today and how do they affect organizations in practise. As well the purpose is to find out how does the future look like in youth organizations.</p> <p>The subscriber in this thesis is the youth department of Uusikaupunki and the investigation was made through investigations and questionnaires. The respondents were the chairmans of selected local associations.</p> <p>Organizations have traditionally had a nationally important proportion in youth work, and that's why they are so important. Organizations, however, are usually based largely on a voluntary basis, and modernity has brought many changes in people's lives.</p> <p>The vitality of organizations is largely dependent on how well they upgrade their operations and deal with the pressures to change. That's why it is important to clarify the matter and this thesis can be used as an advantage of getting thoughts and ideas to activitations, or as an alarm about something must be done before the operation is waning away.</p>	
Keywords Youth organizations, organizational activities, Uusikaupunki	

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	5
2 UUSIKAUPUNKI TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ	7
2.1 Nuorisjärjestöt Uudessakaupungissa	
2.2 Uudenkaupungin nuorisotoimi	10
2.2.1 Nuorisjärjestöt Uudenkaupungin kaupungin strategiassa	
2.2.2 Nuorisotoimen myöntämät avustukset ja niiden jakoperusteet nuorisjärjestöjen osalta	
2.2.3 Avustusten hakeminen	12
2.2.4 Nuorisotoimintaan myönnettyjen avustusten määrä vuosina 2002-2012	13
3 JÄRJESTÖTOIMINNAN ROOLI TÄNÄ PÄIVÄNÄ	15
3.1 Järjestötoiminnan haasteita nykyaikana	17
4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA –AINEISTO	21
4.1 Tutkimusaineisto	22
4.2 Aineiston luokittelu ja analyysi	23
5 HAASTATTELUJEN TULOKSET	
5.1 Järjestöjen tilanne nykypäivänä	
5.2 Järjestöjen perustoiminta paikallistasolla	25
5.3 Kaupungin avustusten hakeminen	
5.4 Toiveet, ruusut ja risut kaupungin nuorisotoimelle	26
5.5 Järjestöjen tulevaisuuden näkymät	27
5.6 Johtopäätöksiä	28
6 POHDINTAA	34
LÄHTEET	36
LIITTEET	40

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää Uudenkaupungin seudulla toimivien nuorisojärjestöjen toimintaa ja tilannetta. Samalla selvitetään myös järjestöjen paikallistoimijoiden määrää, sekä järjestöjen haasteita, vahvuuksia ja mahdollisia ongelmia. Yhtenä osa-alueena selvityksessä on myös järjestöjen saama taloudellinen ja muu tuki Uudenkaupungin kaupungin taholta, millaista tukea järjestöt ovat saaneet ja ovatko he olleet siihen tyytyväisiä, sekä millaista tukea he kaupungin nuorisotoimelta kaipaisivat.

Kaupungin nuorisotoimen työntekijöille heräsi huoli paikallisten järjestöjen kuulumisista, kun järjestöjen lähettämien perus- ja kohdeavustushakemusten määrä romahti muutamassa vuodessa. Syyn selvittämiseksi oli tärkeää saada tietää mistä tässä ilmiössä oikein on kyse; onko järjestöjen toiminta syystä tai toisesta hiipumassa vai eivätkö järjestöt jostain syystä vaan enää katso tarpeelliseksi hakea avustuksia. Myös mahdollisuus liian hankalasta hakuprosessista tai liian tiukoista hakukriteereistä pidettiin mielessä ja tämän vuoksi olikin aiheellista selvittää millä tavalla kaupunki voisi entistä paremmin tukea alueella toimivia yhdistyksiä. Pienessä kaupungissa paikallisjärjestöjen järjestämä nuorten harrastustoiminta ja erilaiset tapahtumat ovat erittäin tärkeitä ja siksi järjestöjen toimintaa halutaan tukea kaikin mahdollisin keinoin.

Monipuolisen kansalaistoiminnan ja ihmisten omaehtoisen aktiivisuuden ajatellaan synnyttäneen sosiaalista pääomaa ehkä parhaiten ja siksi kansalaistoiminta ja sosiaalinen pääoma on usein nähty läheisinä käsitteinä. Vireää kansalaistoimintaa on pidetty osoituksena vahvasta sosiaalisesta pääomasta. Kansalaistoiminnan avulla ihmiset tapaavat ja oppivat tuntemaan toisiaan ja luottamaan toisiinsa ja yhteisen tekemisen kautta syntyvät aidot vuorovaikutustilanteet ja verkostot, jotka heijastuvat positiivisesti myös ihmisten jokapäiväiseen henkilökohtaiseen elämään ja työhön. (Harju 2003, 67-68.) Sosiaalinen pääoma yhdistyksen sisäisenä asiana liittyy yhteisön dynamiikkaan ja esimerkiksi yhteisesti jaettuihin tavoitteisiin, toiminnan sosiaaliin ulottuvuuksiin eli tiiviiseen vuorovaikutukseen sekä vastavuoroisuuteen samanhenkisten ihmisten kanssa (Jurvansuu 2002, 143). 1990-luvulla yleistyneellä ”kolmas sektori”-käsitteellä korostetaan yhdistys- ja järjestötoiminnan eroa suhteessa yksityi-

seen ja julkiseen sektoriin. Yhdistyksillä ja järjestöillä on tietty toiminta-ajatus, joka kumpuaa jäsenten tai jäsenyhdistysten arvoista, intresseistä sekä tarpeista ja se toiminta-ajatus tai aatteellinen näkökohta riippuu esimerkiksi järjestön toimialasta. Parhaimmillaan toiminta-ajatus on se ydintekijä, joka sitoo järjestön toimijat toimivaksi kokonaisuudeksi. Toiminta-ajatus tai aatteellinen ydin (mielekäs harrastus, yhteiskunnallinen vaikuttaminen tai yhdessäolo ja vertaistuki) on se magneetti joka tiettyä kohderyhmää kiinnostaa ja vetää järjestön toiminnan, palvelujen ja tuotteiden suuntaan. (Heikkala 2001, 39-41.)

Suomalaisessa kansalaistoiminnassa on harvinaisia piirteitä. Yhdistyslaki, yleisavustusperiaate, verovapaudet, verohuojennusmahdollisuus ja toimintojen tukeminen rahapeliyhtiöiden taholta takaavat kansalais- ja järjestötoiminnan kukoistamisen mikäli ihmiset niin haluavat. Kansainvälisesti arvioiden toiminnalliset puitteet ovat siis loistavat ja siksi niitä pitää puolustaa kaikin keinoin. Tässä tarvitaan entistä parempaa yhteistyötä järjestöjen kesken sekä laajempaa verkottumista. Vapaaehtoisuudenkin suhteen pitää tulevana vuosikymmeninä tehdä aivan eri tavalla töitä kuin tähän asti, sitä pitää osata johtaa oikein ja tarkoituksenmukaisesti ja lisäksi vapaaehtoistyön organisointi ja johtaminen vaativat myös rahaa. (Harju 2007, 17-18.)

Aktiiviseen kansalaisuuteen ja osallistumiseen kasvetaan. Nuoret oppivat toimimaan yhdessä ja yhteisön jäsenenä omissa kansalaisjärjestöissään, joiden toiminnan edistäminen on kunnan, sen nuorisotyön ja nuorisotyöntekijöiden tehtävä. Nuoria pitää kannustaa keskustelemaan ja kyselemään sekä myös kyseenalaistamaan asioita. Sosiaalisten taitojen ja empaattisen elämänasenteen sisäistäminen tapahtuu tiiviissä vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. Vuorovaikutuksen myötä myös nuoren kyky kriittiseen ajatteluun, kommunikaatioon ja omien kantojen muodostamiseen paranee. (Allianssi 2009.)

2 UUSIKAUPUNKI TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ

Uusikaupunki on noin 15 600 asukkaan kaupunki meren rannalla Lounais-Suomessa. Pienestä koostaan huolimatta kaupungissa on suhteellisen paljon erilaisia tapahtumia ja harrastemahdollisuuksia eri ikäisille asukkaille. Toisaalta kaupungin pieni koko edesauttaa myös sitä että palvelut ja harrastusmahdollisuudet ovat suhteellisen lähellä ja helposti tavoitettavissa.

2.1 Nuorisojärjestöt Uudenkaupungin alueella

Uudessakaupungissa on toiminut ja toimii edelleen useita nuorisotoimintaa järjestäviä järjestöjä. Koska opinnäytetyöni yhtenä aihealueena on Uudenkaupungin kaupungin myöntämät avustukset alueen nuorisojärjestöille, keskityn seuraavassa esitellyssä niihin nuorisojärjestöihin jotka tarkasteluaikana, vuosina 2002-2012, ovat hakenneet kaupungin avustuksia toimintaansa. Näin ollen ihan kaikkia alueen nuorisojärjestöjä en tässä välttämättä mainitse ja toisaalta saatan mainita sellaisia järjestöjä, jotka eivät ole enää toiminnassa tai joilla ei enää ole varsinaista nuorisotoimintaa.

Tarkastelemistani kolmestatoista yhdistyksestä kolme on nuorisoseuroja, jotka toimivat kaupungin laitamilla niin sanotuissa maaseutukylissä, Kalannin nuorisoseura ry ja Kalannin Jokisivun nuorisoseura ry sekä Lokalahden nuorisoseura ry. Nuorisoseuroilla on pitkät perinteet ja osa niistä onkin toiminut kylissä jo toista sataa vuotta. Suomen Nuorisoseurojen Liiton (2012) mukaan nuorisoseurojen toiminta yhdistää perinteisesti eri sukupolvet yhteen, vaikkakin toiminta painottuukin yleisesti ottaen lähinnä lapsiin ja nuoriin. Esimerkiksi Kalannin nuorisoseura ry perustettiin jo vuonna 1905 ja toiminta on jatkunut näihin vuosiin asti, tosin välillä on ollut hiljaisempiakin kausia. 1990-luvulla nuorisoseura alkoi kuitenkin säännöllisesti järjestää esimerkiksi hiihtokilpailuja, nappulakisoja ja muuta toimintaa. Nykyään yhdistyksellä on erilaista teatteritoimintaa, hiihtokilpailuja, vapputansseja, markkinoita, nappulakisoja ja muita tapahtumia ja seuraintiloja käytetään esimerkiksi koululaisten ja kansalaisopiston liikunta- ja harrastuspaikkana. Yhdistyksen hallituksessa ja toimikunnissa on aktiivisesti mukana noin 30 henkilöä. (Kalannin nuorisoseura, 2012.)

Koiraharrastuksiin liittyviä yhdistyksiä on Uudessakaupungissa kaksi, Koirakerho Rähmäkäpälät ry ja Vakka-Suomen Kennelkerho ry. Koirakerho Rähmä-Käpälät ry on vuonna 1993 perustettu yhdistys, joka järjestää jäsenilleen koirien agility- ja tottelevaisuuskoulutusta, koiranäyttelyitä sekä muita tapahtumia Uudessakaupungissa (Koirakerho Rähmä-Käpälät, 2012). Vakka-Suomen Kennelkerho perustettiin vuonna 1969 ja sillä on hallinnassaan ja harjoitusalueenaan kaupungin luovuttamana Hippoksen raviradan keskikenttä. Lisäksi sillä on hallinnassaan pieneläinten hautausmaa. Hippoksella järjestetään nykyään erilaisia koirien koulutuksia (tottelevaisuuskoulutukset, näyttelyyhtötutuskoulutukset) sekä näyttelyitä. Lisäksi yhdistys järjestää muita koulutuksia, esimerkiksi vesipelastusta ja verijälki- ja noutokoulutusta. Yhdistys on toiminut lähtöpisteenä kahdelle muulle paikkakunnalla toimivalle koirayhdistykselle, Koirakerho Rähmäkäpälille ja Vakka-Suomen Palveluskoiraharrastajille, joiden perustajat ovat alkujaan olleet Vakka-Suomen Kennelkerhon jäseniä. (Vakka-Suomen Kennelkerho, 2012.)

Uudenkaupungin Merihait ry on partiotoimintaa järjestävä lippukunta. Partio on monipuolinen harrastus, joka antaa nuorille kansainvälisiäkin kokemuksia ja rakentaa kulttuurien välistä ystävyyttä ja ymmärrystä. Partion perusajatuksena on itse tekeminen, kaikki osallistuvat kaikkeen tekemiseen ja nuorille annetaan vastuuta. Lisäksi partioon kuuluvat seikkailut ja elämykset. Partiolaiset kokoontuvat viikoittain kerhohuoneella, lisäksi he ovat mukana leireillä ja retkillä. Merihait on merilippukunta joten ohjelmaan ja taitoihin kuuluvat myös erilaiset purjehdukset ja veneilytaidot. Merihaiden lippukunnalla on tällä hetkellä käytössään 1950-luvulla rakennettu entinen troolari, nykyinen koulutusalus Krista sekä kaksi scout-jollaa. Partiossa toimitaan ikäluokissa sudenpennut (7-9-vuotiaat), seikkailijat (10-12-vuotiaat), tarpojat (12-15-vuotiaat), samoajat (15-17-vuotiaat) sekä vaeltajat (18-22-vuotiaat). (Uudenkaupungin Merihait, 2012.)

4H-toimintaa Uudenkaupungin alueella tarjoaa Uki-Kalanti 4H-yhdistys ry. Lapsen ja nuoren kehityksen huomioivassa 4H-toiminnassa opitaan itse tekemällä ja 4H-kerhossa opitaan ohjaajan tuella erilaisia käytännön taitoja ja tietoa. 4H-järjestö on Suomen suurin nuorisojärjestö, ja neljän H:n perustana ovat Harkinta, Harjaannus, Hyvyys ja Hyvinvointi. Suomessa 4H-järjestö on toiminut jo lähes sata vuotta. Vaikka toiminta olikin aluksi maaseutupainotteista, se on aikojen saatossa laajentunut myös

taajamissa ja kaupungeissa tehtäväksi nuorisotyöksi. 4H-toiminta on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumatonta toimintaa. (4H-järjestö, 2012.) Uki-Kalanti 4H-yhdistys on perustettu vuonna 1980 ja sen toimialueena on Uusikaupunki, Lokalahti, Pyhämaa ja Kalanti. Tällä hetkellä kerhoja ja toimintaa on kuudessa eri kerhopisteessä. Lisäksi yhdistys järjestää kursseja, koulutuksia ja muuta toimintaa. (Uki-Kalanti 4H, 2012.)

Yksi Uudenkaupungin alueen yhdistyksistä on Vesaiset ry. Vesaiset ovat valtakunnallinen, koko perheen järjestö jonka tarkoitus on tuottaa elämyksiä, elämäniloa ja mukavaa yhdessäoloa. Vahvuutena ja voimavarana on nimenomaan perheiden kanssa toimiminen ja toiminta perustuu yhdenvertaisuuteen. Vesaisten toiminnassa lapsi on tärkein, mutta he järjestävät toimintaa koko perheelle. Järjestössä korostetaan yhteisöllisyyttä ja toisista välittämistä, kunnioitetaan luontoa ja opetetaan siihen myös lapsia ja heidän perheitään. Vesaisiin kuuluu 18 maakunnallista piirijärjestöä, ja jokaisen piirin alueella toimii useita osastoja. (Vesaiset, 2012.)

Kalannin vapaapalokunta toimii Varsinais-Suomen Aluepelastuslaitoksen alaisena sopimuspalokuntana. Vapaapalokunnassa toimii myös nuoriso-osasto, joka on tarkoitettu noin 9-13-vuotiaille lapsille ja nuorille. Toiminnan tarkoitus on kasvattaa nuorista turvallisuustietoisia ja toisaalta myös turvata palokunnan toiminnan jatkuvuus myös tulevaisuudessa. Nuoriso-osasto kokoontuu kerran viikossa paloaseman tiloissa ja viikkoharjoituksissa opitaan palomiestaitojen lisäksi yleishyödyllisiä taitoja kuten ensiapua, alkusammutusta sekä solmujen tekoa. Lisäksi Kalannin VPK järjestää monenlaisia tapahtumia ja tilaisuuksia, esimerkiksi tutustumiskäyntejä, peli-iltoja, kylpylämatkoja ym. (Kalannin VPK, 2012.)

Uudenkaupungin Kalaveikot ry on toiminut nuorten parissa opettamalla ja tutustuttamalla paikallisia lapsia ja nuoria kalastuksen saloihin. Yhdistys on järjestänyt koululaisille koulupäivän kestäviä kalastustempauksia järven rannalla ja lisäksi nuorille kaupunkilaisille pidempiä leirejä saarella. Suomen Punaisen Ristin Uudenkaupungin osasto ry:llä on ollut nuorisotoimintaa esimerkiksi ensiavun merkeissä. Muita yhdistyksiä tarkasteluajankohdan kuluessa ovat olleet sekä Uudenkaupungin sosialidemokraattien nuoret ry ja Uudenkaupungin kokoomusnuoret ry.

2.2 Uudenkaupungin nuorisotoimi

Uudenkaupungin nuorisotoimi haluaa tukea nuorisotoimintaa, tuottaa nuorisopalveluja ja vaikuttaa nuorten elinolosuhteisiin ja siten tarjota uusikaupunkilaisille nuorille edellytykset hyvään elämään. Kaupungin tuottamat monipuoliset nuoriso- ja liikuntapalvelut lisäävät hyvinvointia sekä edistävät terveyttä ja hallinnonalaa säättävät nuorisolaki ja liikuntalaki. Nuoriso- ja liikuntapalveluiden toteuttamisessa ovat lähtökohtina yhteisöllisyys, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, monikulttuurisuus ja kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön kunnioittaminen. Nuoriso- ja liikuntalautakunnassa on yhdeksän jäsentä, ja henkilöstöä nuoriso- ja liikuntatoimen hallinnossa, nuorisotyössä ja erityisliikunnassa on kaikkiaan kahdeksan. (Uudenkaupungin kaupungin internet-sivut 2012.)

2.2.1 Nuorisojärjestöt Uudenkaupungin kaupungin strategiassa

Nuoriso- ja liikuntatoimen on luotava mahdollisimman hyvät toimintaolosuhteet paikallisille nuorisojärjestöille sekä myös urheiluseuroille ja raittiusyhdistyksille. Nuoriso- ja liikuntatoimi tekee vahvaa yhteistyötä järjestöjen kanssa, kannustaa seurojen ja järjestöjen välistä yhteistyötä ja kuulee aktiivisesti järjestöjä kunkin järjestön toimialaan liittyvissä asioissa. Lisäksi Uudessakaupungissa tullaan järjestämään kaikkia järjestöjä koskevia yhteiskoulutuksia, paikallistason tarpeiden mukaan. Vuosittain joulukuussa järjestetään myös vuosijuhla, johon kutsutaan järjestöjen aktiivitoimijoita. (Uudenkaupungin kaupunki/Nuoriso- ja liikuntapalvelujen strategia, 2012.)

2.2.2 Nuorisotoimen myöntämät avustukset ja niiden jakoperusteet nuorisojärjestöjen osalta

Paikallisilla nuorisojärjestöillä on vuosittain mahdollisuus anoa toimintaansa perusavustusta, sekä kohdeavustusta kertaluonteiseen toimintaan. Avustusten jakoperusteet nuoriso- ja liikuntalautakunta päivittää joka toinen vuosi. Lisäksi painotetaan järjestöjen välistä yhteistoimintaa. (Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntapalvelujen strategia 2012, 10.) Avustukseen ovat oikeutettuja ne nuorisojärjestöt, joiden

kotipaikka on Uusikaupunki, ja joiden jäsenistä vähintään 2/3 on alle 29-vuotiaita. Avustusten haku- ja maksuajat on määritelty avustuskohtaisissa ohjeissa eikä lautakunta käsittele myöhästyneitä anomuksia. Nuoriso- ja liikuntatoimi voi maksaa hakemuksesta tammi-maaliskuussa ennakkoa perusavustusta hakeville yhdistyksille 30% edellisen vuoden vastaavien avustusten määrästä, kuitenkin edellyttäen että yhdistys on antanut hyväksyttävän selityksen edellisenä vuonna saamansa avustuksen käytöstä, ja että yhdistys sitoutuu palauttamaan ennakkoavustuksen, mikäli yhdistyksen oikeus avustuksen saantiin evätään lautakunnan lopullisella päätöksellä. Avustuksen ennakkoa haetaan erillisellä lomakkeella ja se maksetaan viranhaltijapäätöksenä. (Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunnan avustukset 2011, 3.)

Avustusta saava yhdistys on velvoitettu tekemään selvitys saamansa avustuksen käytöstä ja mikäli avustusta ei ole käytetty kaupungin avustusohjeiden mukaisesti ja siihen tarkoitukseen mihin se on anottu, on yhdistys velvollinen palauttamaan saamansa avustuksen. Avustusten käytön raportointi selviää avustuskohtaisista ohjeista. Avustuksen hakija myös sitoutuu siihen, että kaupunki on oikeutettu tarkastamaan yhdistyksen tilit ja toiminnan. Hakijan on vastattava siitä että avustuslomakkeessa olevat tiedot ovat oikein. Nuoriso- ja liikuntalautakunta päättää säädösten ja harkintansa mukaan paikallisten nuorisojärjestöjen toimintaan varattujen avustusmäärärahojen jaosta. Jakopäätöstä tehtäessä huomioidaan avustuksen tarve ja sen määrää harkittaessa huomioidaan esimerkiksi toiminnan laatu ja laajuus, yhdistyksen taloudellinen asema ja sen muualta saadut avustukset, yhteiskunnallinen merkitys ja toiminnan ainutlaatuisuus. (Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunnan avustukset 2011, 6.)

Avustusmuotoja ovat perusavustus ja kohdeavustus. Perusavustusta voidaan myöntää nuorille tarkoitetun toiminnan järjestämiseen ja avustuksen keskeisinä perusteina ovat toiminnan määrä, laatu ja alueellinen merkitys. Nuorisotoimintaan voivat hakea avustusta sekä paikalliset nuorisojärjestöt että nuorten vapaat toimintaryhmät. Paikallisilla nuorisojärjestöillä tarkoitetaan valtakunnallisten nuorisojärjestöjen paikallisia jäsenyhdistyksiä, joiden jäsenistöstä 2/3 on alle 29-vuotiaita, sekä muita paikallisia, rekisteröityjä ja rekisteröimättömiä nuorisoyhdistyksiä joiden jäsenistä 2/3 on alle 29-vuotiaita. Rekisteröimättömän nuorisoyhdistyksen kohdalla edellytetään, että sillä on toiminnassaan säännöt sekä että sen hallinto, toiminta ja talous on järjestetty kuten

rekisteröidyn yhdistyksen ja että sen nimenkirjoittajat ovat täysi-ikäisiä. Rekisteröimättömiin yhdistyksiin luetaan myös sellaiset aikuisjärjestöjen nuoriso-osastot, jotka ovat kirjanpidossa erotettavissa pääjärjestöstä. Nuorten vapailla toimintaryhmillä tarkoitetaan nuorten itsensä järjestämää nuorisotoimintaa, josta vastaavista henkilöistä tai hankkeen toteuttajista tulee vähintään 2/3 olla alle 29-vuotiaita. (Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunnan avustukset 2011, 6.)

Nuorisotoimintaan myönnettävä kohdeavustus on tarkoitettu kertaluonteisen toiminnan tukemiseen kuten leiri- ja retkitoimintaan, kansainväliseen toimintaan, tapahtuman järjestämiseen, kuljetuksiin, koulutukseen tai muuhun toimintaan joka on kertaluonteista. Kohdeavustuksia jaetaan kolme kertaa vuodessa, kevään toimintoihin avustusta on haettava toukokuun 15.päivään mennessä, kesän toimintoihin syyskuun 15.päivään mennessä ja syksyn toimintoihin marraskuun loppuun mennessä. Kohdeavustus maksetaan avustuksen saajalle hyväksyttyjä menotositteita vastaan. (Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunnan avustukset 2011, 7.)

2.2.3 Avustusten hakeminen

Avustusohjeita ja hakemuslomakkeita saa sekä Uudenkaupungin nuoriso- ja liikunta-toimesta, uimahallin rakennuksesta, tai Uudenkaupungin nuoriso- ja liikuntapalveluiden internet-sivuilla. Hakemuksessa ja internet-sivuilla on myös yhteystiedot lisätietojen kysymistä varten.

Perusavustushakemukseen on täytettävä yhdistyksen tai hakijan virallinen nimi ja yhdistyksen pääasiallinen toimiala (liikunta/nuoriso/raittius/muu), kotipaikka, rekisteröitymisvuosi ja numero, keskusjärjestö, jäsenmäärä, jäsenmaksun suuruus, Y-tunnus sekä pankki- ja tilinumero. Lisäksi kysytään yhdistyksen virallinen osoite sekä muut yhteystiedot, sekä puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan yhteystiedot. Liitteeksi on lisättävä toimintakertomus, virallinen tilinpäätös, tuloslaskelma ja tase, tilintarkastuskertomus, toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä yhdistyksen säännöt. Hakemuksen allekirjoittavat yhdistysten viralliset nimenkirjoittajat. Liitteenä perusavustukseen täytetään lomake jossa kysytään haettavan avustuksen määrää, yhdistyksen jäsenmäärää (eriteltynä alle 29-vuotiaat, muut ja yhteensä) toimintavuonna ja

edellisenä vuonna sekä kuvaus haettavan avustuksen käyttötarkoituksesta ja arvio alle 29-vuotiaiden osanottajien määrästä. Lisäksi pyydetään erittelemään edellisenä vuonna toteutunutta toimintaa, kerhoja, toimintaryhmiä, tilaisuuksia, retkiä, kursseja ym. kustakin määrä, osanottajamäärä ja muuta huomioitavaa. (Uudenkaupungin nuoriso- ja liikuntatoimen avustukset 2011.)

Nuorisotoiminnan kohdeavustushakemukseen täytetään avustusta hakevan järjestön nimi, osoite ja yhteyshenkilö, haettavan avustuksen määrä, lyhyt kuvaus järjestettävästä toiminnasta ja avustuksen käyttötarpeesta, osallistujien lukumäärä (eriteltynä alle 29-vuotiaat ja muut), toiminnan talousarvio, toimintaan haettavat muut avustukset ja allekirjoitukset (Uudenkaupungin nuoriso- ja liikuntatoimen avustukset 2011).

2.2.4 Nuorisotoimintaan myönnettyjen avustusten määrä vuosina 2002 - 2012

Nuorisotoimintaa tekevien yhdistysten avustushakemukset ovat Uudessakaupungissa vähentyneet lähes vuosi vuodelta. Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunnan pöytäkirjoista ja viranhaltijapäätöksistä selviää että esimerkiksi vuonna 2002 perusavustuksia jaettiin yhdeksälle yhdistykselle, 2008 kahdeksalle ja vuonna 2012 vain kolmelle (Taulukko 1). Kohdeavustusten suhteen (Taulukko 2) määrä on vaihdellut enemmän, avustusten määrät vastaavilta vuosilta ovat vuodelta 2002 neljälle yhdistykselle ja vuonna 2008 yhdelle yhdistykselle. Vuodelle 2012 ei avustushakemuksia ole tullut lainkaan tutkimuksen ajankohtana, eli mukaan on luettu kevään 2012 kohdeavustushaku.

Pääsääntöisesti, vain muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, kaupunki on myöntänyt avustuksia niille yhdistyksille jotka ovat niitä hakeneet. Kielteinen päätös on johtunut joko siitä, ettei hakemuksen kohteena oleva palvelu tai toiminta ole ollut tarkoitettu nuorille, tai siitä että avustusta on vastoin ohjeita haettu edellisen vuoden toimintaan. Kaksi kertaa jo myönnettyä kohdeavustusta ei ole lopulta maksettu, koska toiminta ei ole sittenkään toteutunut.

Jaetut perusavustukset

Taulukko 1

Vuosi	Avustusta hake- neiden yhdistysten lukumäärä	Maksettu yhteensä euroa	Ei myönnetty avustusta
2002	9	3530	-
2003	8	3750	-
2004	8	3750	-
2005	10	4700	-
2006	7	3850	-
2007	9	3300	-
2008	8	3500	-
2009	9	3500	-
2010	7	3500	-
2011	5	3500	-
2012	3	2900	-

Jaetut kohdeavustukset

Taulukko 2

Vuosi	Avustusta hake- neiden yhdistysten lukumäärä	Maksettu yhteensä euroa	Ei myönnetty avustusta (syy)
2002	5	2123	
2003	9	2454	
2004	6	1800	
2005	5	1240	1 (haki edellisen vuoden toimintaan)
2006	6	1700	
2007	2	390	
2008	1	181	
2009	2	310	
2010	1	530	
2011	2	419	1 (ei nuorille kohdistettu palvelu)
2012	-	-	

Opinnäytetyössä on huomioitu kohdeavustushakemukset vuoden 2012 kevään haku-
jakson päättymiseen asti.

3 JÄRJESTÖTOIMINNAN ROOLI TÄNÄ PÄIVÄNÄ

Hyvinvointivaltion rahoituspohja ei tunnu kestävän kaikkia sille asetettuja tavoitteita tai odotuksia ja seurauksena ovat paineet karsia julkisia hyvinvointipalveluja. Kun julkisen sektorin toimijat eivät pysty toteuttamaan kaikkia tehtäviään, ne tulivat riippuvaisiksi ulkopuolisten toimijoiden yhteistyöstä ja resursseista. (Heikkala 2001, 66.) Julkinen kiinnostus kansalaistoimintaa kohtaan on kasvanut, koska järjestöistä toivotaan tärkeää kumppania sekä hyvinvointiyhteiskunnan turvaamiseen, että demokraatiakasvatustyöhön. Kuntien poliittiset päättäjät ja viranomaiset kunnissa ja valtioissa odottavat järjestöiltä entistä vaikuttavampia ponnistuksia yhteiskunnan rakentamisessa, tosin joskus odotukset ovat osin ylimitoitettuja ja mukana on myös halua teettää järjestöillä halvalla niitä töitä joista aiemmin on vastannut kunta. (Harju 2004, 16.)

Yhtä kaikki järjestöille tarjotaan entistä suurempaa roolia yhteiskunnan rakentamistyössä. Tämän vuoksi myös järjestöjen arvostus on lisääntynyt ja sen merkitys tunnustetaan sekä kunnallisella että valtakunnallisella tasolla. Arvostus on kuitenkin yllättävän vähäistä niiden tekemän toiminnan laajuuteen ja merkittävyyteen nähden. EU:n vaikutuskin tosin lisäänee järjestötoiminnan arvostusta; asiakirjoissa kolmas sektori eli Suomessa käytännössä järjestötoiminta nostetaan yhdeksi hyvin tärkeäksi toimijaksi julkisen sektorin sekä yritysten rinnalla. Suomessa on vaikea rakentaa nykyistä toimivampaa kansalaisyhteiskuntaa ilman järjestöjen aktiivista mukanaoloa ja tämä onkin mahdollisuus johon järjestöjen kannattaa tarttua. Kansalaistoiminta on yksi parhaista tavoista tukea toiveeksi asetettua yhteisöllisyyden vahvistumista ja sosiaalisen pääoman karttumista. Perinteisesti vahva suomalainen yhteisöllisyys on päässyt rappeutumaan muuttoliikkeen, kaupungistumisen ja yksilöllistymisen vuoksi ja uuden, yksilöllisen yhteisöllisyyden luomisessa kansalaisjärjestöt voivat olla eturivissä. (Harju 2004, 16.)

Kolmannen sektorin erityispiirteenä on toisaalta palveluluonne, mutta toisaalta itselle tekeminen ja vapaaehtoisuus. Vapaaehtoistoiminta on syntynyt osittain sen vuoksi, että kaikilla ei ole varaa tai halua maksaa tietyistä toiminnoista tai palveluista. (Heikkala 2001, 69.) Sosiaalinen pääoma on rapautunut ja tämän myötä ihmisten todelli-

nen elämänlaatu ja kokonaishyvinvointi on huonontunut. Keskinäinen luottamus on heikentynyt, henkinen pahoinvointi lisääntynyt, päihteiden käytön aiheuttamat ongelmat kasvaneet moninkertaisesti ja rikollisuus lisääntynyt. Elleivät arvomme muutu nykyisestä, kehitys jatkuu samaan suuntaan ja järjestöt voivat antaa muutostyöhön oman panoksensa arvo- ja aatepohjaisella toiminnallaan joka tähtää ihmisten henkiseen kasvuun sekä yleiseen ja yhteiseen hyvään (Harju 2004, 16-17.) Nykyään puhutaankin hyvinvoinnin sekataloudesta, jossa ihmisten hyvinvoinnista pyrkivät yhdessä huolehtimaan sekä julkinen, yksityinen että kolmas sektori (Jurvansuu 2002, 15).

Parhaimmillaan kansalaistoiminta paikkaa, täydentää ja rikastuttaa kunnan toimintaa ja tarjoaa onnistumisen hetkiä myös niille, jotka eivät jostain syystä löydä kuntapalveluiden pariin (Eskelinen, Gellin, Gretsche, Junttila-Vitikka, Kiilakoski, Kivijärvi, Koskinen, Laine, Lundbom, Nivala & Sutinen 2012, 219).

Yhdistys tarjoaa yksittäiselle jäsenelle mahdollisuuden tietyn henkilökohtaisesti merkitsevän arvon, intressin tai tarpeen toteuttamiseen. Jäsenyydestä on periaatteessa oltava tietty konkreettinen tai vähemmän konkreettinen hyöty jäsenelle, jotta jäsen ylipäättään kiinnittyy kyseiseen toiminta-ajatukseen ja sen mukaiseen toimintaan. Hyödyn ei tarvitse olla konkreettista palvelu- tai harrastustoimintaa vaan myös sosiaalisuus, yhdessäolo, vertaistuki tai ylipäättään kiinnostus toimintaan saattaa riittää osallistumisen motiiviksi. Yhdistystoiminta voi olla yksilölle keskeinen identiteetin lähde ja samaistumisen paikka. (Heikkala 2001, 43.)

Yksityistyvässä maailmassa suurin ongelma monella on yksinäisyys. Yksinäisyydestä johtuvat ongelmat ovat merkittävä syy henkiseen ja sosiaaliseen pahoinvointiin sekä mielenterveyden ongelmien ja syrjäytymisen lisääntymiseen (Harju 2003, 45). Yhdistyksillä on jäsenistössään esimerkiksi syrjäytymisvaarassa olevia ihmisiä, joille yhdistysjäsenyys voi olla hyvin tärkeä lähiyhteisöön ja ylipäättään yhteiskuntaan kiinnittymisen kanava (Särkelä 2007, 132). Tosin järjestötoiminnalla saattaa olla suuri merkitys myös työssä käyvien ihmisten hyvinvoinnille, kansalaistoimintaan osallistuminen voi tarjota heille hyvää vastapainoa yhä kovennevalle työelämän kilpailuhengelle. Siinä kun työelämässä on pätkä- ja projektityötä, voi kansalaistoiminta antaa mahdollisuuden sitoutua pitkän tähtäimen suunnitelmiin ja tavoitteisiin. (Jurvansuu 2002, 18.)

Kansalaistoiminta rakentuu Suomessa pääosin sosiaalisuuden varaan, vastuu kantetaan ja asioita tehdään yhdessä yhteiseksi hyväksi eikä se toiminta voi rakentua millekään muulle pohjalle. (Harju 2003, 45.)

3.1 Järjestötoiminnan haasteet nykyaikana

Kansalaisjärjestöt ovat uusien haasteiden edessä toimintaympäristön muuttuessa. Välitason ilmiöinä vapaaehtoisorganisaatioihin kohdistuu sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia muutospaineita monelta taholta (Jurvansuu 2002, 14).

Järjestötoiminnan sisällä tapahtuu muutoksia ja järjestöillä on erityisiä haasteita, jotka vaikuttavat toiminnan organisointiin ja uudenlaisiin osaamisen tarpeisiin. Järjestötoiminnan haasteita ovat esimerkiksi aktiivisten järjestötoimijoiden ikääntyminen ja järjestöosaamisen huonontuminen koska uudet toimijat saattavat tulla erilaisista viiteryhmistä ilman järjestöjen perustuntemusta. Vapaaehtoistyö ylipäättään näyttää hiipuvan ja ihmisten asenteet ja arvostukset muuttuvat nopeasti ja ovat vaikeasti ennakoitavia. Järjestötoiminnalta odotetaan entistä ammattimaisempaa otetta suunnittelun ja arvioinnin vaatimuksien kautta. Lisähaastetta tuovat myös verkostoituminen, uusi tekniikka, löyhentynyt sitoutuminen sekä se, että yritystoiminta tunkeutuu entistä enemmän perinteiselle järjestötoiminnan kentälle. (Harju 2003, 12-15; Oikeusministeriö 2009, 142.). Viime vuosikymmeninä myös yhteisöllisyys on vähentynyt merkittävästi, mutta se ei ole kuitenkaan hävinnyt vaan muuttanut luonnettaan ja muotoaan. Informaatioteknologia mullisti yhteisöllisyyden käsitteen, kun kännykkä, sähköposti ja internet mahdollistivat ajasta ja paikasta riippumattomien yhteisöjen syntymisen, synnyttäen uudenlaista kommunikaatiota ja vuorovaikutusta (Harju 2003, 74-77).

Ihmiset eivät ole välttämättä valmiita sitoutumaan mukaan järjestön perustoimintaan vuosiksi vaan haluavat mieluummin osallistua rajatun ajan ja asian toimintaan. Vaikka yhdistystoiminnan ympäristö on viime aikoina muuttunut voimakkaasti, ei kansalaisyhteiskunnan yhdistysmuotoisuus ole yleisessä tai kokonaisvaltaisessa kriisissä. Pikemminkin voidaan puhua rakenteellisesta ja toimintatapoja koskevasta muutoksesta. (Oikeusministeriö 2009, 141). Ihmisten omaehtoinen ja vapaasti järjestäytynyt kansalaistoiminta muuttuu ja ihmisillä on erilaisia motivaatioita toimia erilaisissa

ryhmissä ja he pyrkivät erilaisiin tavoitteisiin. Tällainen toiminta on pääosin näkymätöntä ja muuttuvaa ja se, mikä toiminta on kansalaistoimintaa ja mikä taas kavereiden kanssa yhdessä olemista, ei ole helposti rajattavissa. Kuitenkaan sillä ei ole oikeastaan merkitystäkään koska tärkeintä on ihmisten aktiivisuus ja se että heidän toimintansa tuottaa heille iloa ja mielihyvää ja joka vaikuttaa positiivisesti myös heidän lähiyhteisöönsä. (Harju 2007, 16.)

Kaikille nykyihmisille pelkkä hyvä mieli ja auttamisesta saatava tyydytys ei riitä vaan heidän on myös saatava toiminnasta jotain itselleen, on se sitten arvostusta, seuraa tai mukavaa ajankulua. Lisäksi tarvitaan kiitosta, kannustusta, mahdollisuutta koulutautua ja palkitsemista, eikä voida unohtaa myöskään lepovuoroja koska vapaaehtoistyöhönkin voi väsyä. Ilman vapaaehtoistyötä toiminta ei pyörisi useimmissakaan yhdistyksissä, vaikka nykyaikana onkin vapaaehtoistyön rinnalla paljon ja lisääntyvässä määrin myös palkkatyötä. Muilla sektoreilla vapaaehtois- ja palkkatyön rinnakkain oloa ei tunneta. (Harju 2003, 122-123.)

Ihmisillä on erilaisia tilanteita. Työelämän vaatimusten lisäksi myös painostus nopeaan opiskeluun, opintoaikojen rajausta, tiukemmat kontrollimekanismit, toimeentulon riittämättömyys sekä yleinen suorituskeskeisyys opinnoissa vähentävät erityisesti nuorten mahdollisuuksia osallistua kansalaistoimintaan. Samaan aikaan ammattimaisuuden vaatimus leviää koko järjestökenttään, joka voi entisestään turhauttaa vapaaehtoistoimijoita. (Oikeusministeriö 2009, 142.) Jos vapaaehtoistyöläisen motivaatio on syystä tai toisesta heikentynyt, vapaaehtoisuudesta tulee raskas velvollisuus ja pahimmillaan työ onkin syyllisyydentuntoista, pakonomaista suorittamista. Motivaation katoamiseen taas on useitakin syitä, esimerkiksi näkyvien tulosten puuttuminen. Vapaaehtoistyön pitäisi olla välillä myös hauskaa, ei pelkkää työtä ja lisäksi on muistettava että vapaaehtoistoiminta liittyy lähes aina jollain tavalla järjestön toimintaan ja usein se on järjestön olemassaolon edellytys. Ilman vapaaehtoistoimintaa suuri osa toiminnasta jäisi kokonaan pois. (Sauri 2010, 114-115; Sosiaali- ja terveysturvallisuuden tutkimuskeskus ry 2011, 12.)

Järjestön kannalta strategisesti ratkaiseva kysymys on se, mihin toimintaan ihmiset omat resurssinsa suuntaavat elämässään ja miten työ, perhe-elämä ja vapaa-aika painottuvat. Missä määrin tähän elämään siis mahtuu panostusta yhdistys- ja järjes-

tötyöhön tai laajemmin vapaaehtoiseen kansalaistoimintaan. Kaiken kaikkiaan kyse on siitä, mitä järjestö pystyy tarjoamaan olemassa olevalle tai potentiaaliselle jäsenelle jotta tämä pysyisi järjestön toiminnassa mukana tai tulisi toiminnan piiriin. (Heikkala 2001, 61.) Motivaatio pysyy yllä sellaisessa toiminnassa, joka on mieluista, palkitsevaa, tavoitteellista, tärkeää, joka tyydyttää vaikuttamisen halua ja jossa oppii uutta. Toiminnan pitää olla koko ajan uudistuvaa ja sen tulee tarjota elämyksiä ja haasteita, siitä pitää voida nauttia eikä se saa olla vain kasa ikäviä velvoitteita. Liian moni kansalaistoimija on uupunut ja lopettanut ylisuuriksi kasvaneiden velvoitteiden alla. (Harju 2003, 42.)

Elintason nousun vaikutusta voi vain arvailla. Kuitenkin on selvää että hyvävaraisilla ihmisillä on varaa osallistua myös kalliiseen harrastustoimintaan ja maksaa tarjotuista palveluista joita myös kansalaisjärjestöt voivat tuottaa. Elintason nousu saattaa vähentää ihmisten kiinnostusta tehdä ilmaista vapaaehtoistyötä, koska he voivat korvata työpanoksensa rahalla. Toisaalta voidaan ajatella että elintason nousu antaisi ihmisille mahdollisuuden osallistua mieleiseensä kansalaistoimintaan, koska osallistuminen ei ole rahasta kiinni. Mukaan lähdetään jos toiminta kiinnostaa. Sitten taas on huomattava että ihmiset, jotka korkeaa elintasoja tavoittelevat, eivät ehdi osallistua kansalaistoimintaan koska työ ja urakehitys vievät energiaa. (Harju 2003, 151-152.)

Lisäksi yksityinen yritystoiminta on laajentunut viime vuosina perinteiselle järjestökentälle. Tämä on pysyvä muutos ja voidaan ennustaa että se lisääntyy entisestään (Harju 2003, 153). Kun aiemmin järjestöt ovat järjestäneet toimintaa lapsille ja nuorille edullisesti, nykyään erilaiset pienet ja suuremmatkin yritykset ovat alkaneet kehittää toimintaa erityisesti lasten ja nuorten pariin, kenties vielä hienommilla ja erikoisemmilla mahdollisuuksilla ja välineillä. Yritykset tosin totta kai laskuttavatkin toiminnastaan reilusti enemmän, mutta sitten taas on olemassa ihmisiä jotka pitävät yritysten järjestämää harrastetoimintaa jollain tavalla parempana kuin yhdistysten järjestämää.

Kansalaistoiminnan työskentely-ympäristö on tänä päivänä erilainen kuin 1900-luvulla eikä tätä ole riittävästi tiedostettu kansalaistoiminnan piirissä. Suuressa osassa kansalaistoiminnan kenttää ei toimintaa ole uudistettu riittävästi jotta se vastaisi tämän päivän ihmisten arvostuksia ja toiminnan tarpeita. (Harju 2003, 143.) Monia

perinteisiä yhdistyksiä valtaavan jäsenkadon tai aktiivijäsenten ikääntymisen vuoksi yksi keskeisimmistä ellei jopa keskeisin tekijä yhdistysten elinvoimaisuuden kannalta olisikin nuorten aktivoiminen. Perinteinen yhdistystoiminta ei näytä vetoavan nykynuoriin samalla tavoin kuin yhteiskunnalliset järjestöt eikä nuorten houkuttelu mukaan ole helppoa. Nuoret ovat usein kiinnostuneita vain lyhytaikaisista projekteista, he haluavat kyllä tehdä itse mutta eivät välttämättä hakeudu tylsiksi tai vaativiksi mieltämiinsä luottamustehtäviin. (Harju 2007, 121.) Nuorten tarpeisiin ja halukkuuteen vastaaminen vaatiikin järjestöiltä uutta osallistumisen ja toiminnan hahmottamista ja esimerkiksi laaja-alaista verkostoitumista. (Jurvansuu 2002, 24-25.) Järjestön elinkelpoinen tulevaisuushan syntyy siitä, että sillä on jäseniä ja järjestön on myös oltava tietoinen nykyisten jäsentensä jäsenyyden perusteista sekä mahdollisuuksista hankkia uusia jäseniä. Jotta järjestö voi rynnä voimakkaana eteenpäin muutoksen tiellä, vaaditaan nykytoimijoilta motivaatiota ja kykyä tehdä päätöksiä. (Vaalikivi 2007, 150.)

Sari Jurvansuu on tutkinut paikallisyhdistysten menestystekijöitä ja suurimmiksi ongelmiksi tutkimuksessa mukana olleissa yhdistyksissä koettiin uusien jäsenten ja vapaaehtoisten saaminen mukaan toimintaan, jotta samalla yhdistystoimintakin voisi uusiutua. Tutkimuksessa huomattiin että yhden ihmisen merkitys yhdistyksen toiminnassa voi olla suuri, etenkin koska kyse oli suhteellisen pienistä paikallisyhdistyksistä. Yhden innokkaan aktivistin lähtö voi näivettää koko toiminnan mutta toisaalta yhden innokkaan jäsenen saaminen voi tuoda yhdistykselle uutta vauhtia. Siksi onkin oltava avoin uusille toimijoille jotka voivat tuoda mukanaan tuoreita näkemyksiä ja huomata asioita joita vanhat eivät huomaa. Yhdistykseen olisi hyvä saada mahdollisimman monenlaisia toimijoita ja mielellään eri alojen osaajia, jotta taloudenpito, markkinointi ja tiedotus hoituisi mahdollisimman helposti ja vähällä rahalla. (Jurvansuu 2002, 138.)

Jurvansuun tutkimuksessa yhden hyvin menestyneen paikallisyhdistyksen toiminnan suurimpana haasteena oli markkinointi. Koska kyseessä on voittoa tavoittelematon toiminta, pidettiin kohtuuttomana sitä että markkinointikustannukset ovat niin suuret. Markkinoinnin hoitamisessa kaivattiin laajaa yhteistyötä eri toimijoiden kanssa ja liittotasolta toivottiin aktiivista otetta uusien markkinointikeinojen kehittämisessä. (Jurvansuu 2002, 56.)

Maailman muuttuessa yhdistyksen tavoitteet ja toimintamuodotkin joutuvat muospaineiden alle. Toiminnan perustehtävä on hyvä hahmottaa laaja-alaisesti ja kokonaisvaltaisesti, toiminta-alue määritellä hyvin mutta jättää avoimuutta ja joustavuutta toimintatapoihin. Tavoitteet on hyvässä paikallisyhdistyksessä muotoiltu niin, että ne käsittävät monenlaisia toiminnan viitepisteitä joiden varaan toimintaa voidaan rakentaa. Tällöin ei tarvitse muuttaa yhdistyksen perustaa vaikka otettaisiin käyttöön uusia toimintamuotoja. Tavoitteiden ja toimintatapojen muotoilun on annettava tilaa myös uusille visioille sekä ideoille. (Jurvansuu 2002, 144.)

4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA – AINEISTO

Tutkimustehtävänäni on selvittää, mitä Uudenkaupungin alueen nuorisojärjestöille kuuluu tänä päivänä. Miten aktiivista toimintaa yhdistyksillä on, onko heillä riittävästi jäseniä, millaisia haasteita ja vahvuuksia yhdistykset kohtaavat ja miltä yhdistysten tulevaisuus näyttää. Tarkastelen myös yhdistysten suhdetta Uudenkaupungin kaupunkiin siinä mielessä, ovatko yhdistykset hakeneet kaupungilta taloudellista avustusta toimintaansa tai ovatko yhdistykset ylipäättään tyytyväisiä kaupungin antamaan tukeen ja mikäli ei, mikä voisi olla paremmin?

Tutustuin Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntatoimen myöntämiin avustuksiin ja niiden saajayhdistyksiin vuosilta 2002-2012 ja valitsin sen perusteella kuusi yhdistystä jotka toivoin saavani tutkimukseen mukaan. Yhdistykset valitsin siten, että mukaan tuli sellaisia yhdistyksiä jotka ovat hakeneet avustuksia säännöllisesti ilman pidempiä taukoja, sellaisia yhdistyksiä jotka ovat hakeneet avustuksia harvakseltaan sekä sellaisia jotka ovat aiemmin hakeneet avustuksia mutta sitten haut ovat täysin loppuneet. Kaiken kaikkiaan tutkimukseen valikoitui kuusi yhdistystä.

Päätin haastatella paikallisyhdistysten puheenjohtajia saadakseni heiltä vastaukset suoraan, ilman välikäsiä. Soitin valitsemieni yhdistysten puheenjohtajille henkilökohtaisesti ja pyysin heitä osallistumaan tutkimukseen. Eri elämäntilanteiden ja asuinpaikkakuntien ynnä muiden seikkojen vuoksi tarjosin osallistumiselle vaihtoehtoina vastata kysymyksiin puhelimitse, kasvotusten tapaamalla, sähköpostitse tai postitse.

Näistä vaihtoehtoista he saivat vapaasti valita itselleen sopivimman. Kolme puheenjohtajaa valitsi puhelinhaastattelun, ja niistä kaksi toteutettiin 5.10.2012 ja kolmas 7.10.2012. Kolme puheenjohtajaa toivoi kyselyä sähköpostitse ja heille toimitin kyselyn 5.10.2012. Sähköpostitse kyselyn saaneilla oli viikko aikaa vastata kysymyksiin ja perjantaina 12.10.2012 lähetin vielä kaikille muistutuksen kyselystä. Viestissäni lupasin vielä joustaa palautusaikataulussa, mikäli siihen on tarvetta ja yksi puheenjohtaja lupasi palauttaa kyselyn viikonlopun aikana.

Kyselyssäni (Liite 1) kysyin esitietoina yhdistyksen nimeä ja haastateltavan asemaa yhdistyksessä. Varsinaisia kysymyksiä oli kahdeksan ja lisäksi viimeisenä oli ”sana on vapaa”-osio johon sai liittää terveisiä, toiveita, huomioita tms. Kysymykset koskivat yhdistyksen kuulumisia ja toimintaa tänä päivänä, paljonko toiminnassa on mukana nuoria (tässä tapauksessa alle 29-vuotiaita) ja miten saavat nuoria mukaan toimintaan, yhdistyksen vahvuuksia ja heikkouksia, haasteita ja ongelmia, tyytyväisyyttä kaupungin antamaan tukeen ylipäättään ja mielipidettä kaupungin myöntämiin rahallisiin avustuksiin sekä niiden hakemiseen ja hakuperusteisiin. Lisäksi kysyin, onko yhdistys hakenut kaupungin avustuksia ja mikäli ei, mistä se johtuu. Kysyin vielä mahdollisesta muusta taloudellisesta tuesta jota yhdistys saa, sekä toiveista miten yhdistys toivoisi kaupungin tukevan toimintaansa (ruusuja ja risuja). Viimeinen kysymys koski yhdistyksen tulevaisuuden näkymiä.

4.1 Tutkimusaineisto

Kuudesta valitsemastani yhdistyksestä viiden yhdistyksen puheenjohtajat vastasivat kysymyksiini. Puhelinhaastattelut kestivät noin 20 minuutista lähes tuntiin, ne olivat hyvin vapaamuotoisia ja kysymysten käsittelyjärjestys muuntui tilanteen mukaan. Joihinkin kysymyksiin tuli vastaukset jo muiden kysymysten kohdalla, joten niitä en kysynyt enää uudelleen. Tein puheluiden aikana muistiinpanoja vastauksista ja keskustelusta. Sähköpostitse lähettämiini kolmeen kyselyyn sain kaksi vastausta. Lähes kaikkiin kysymyksiini oli vastattu.

4.2 Aineiston luokittelu ja analyysi

Tutkimukseni pääteemat ovat yhdistysten nykytilanne ja – toiminta, yhdistysten heikkoudet ja vahvuudet, kaupungin myöntämä rahallinen ja muu tuki yhdistyksille sekä yhdistysten tulevaisuuden näkymät. Luokittelen tutkimuksessa esiin tulleita asioita tämän teemoittelun mukaan. Käyn keräämäni aineiston läpi kysymys kerrallaan ja kerään saamani vastaukset yhteen.

5 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Saamani viiden vastauksen kautta sai melko hyvän käsityksen alueen järjestöjen tilanteesta ja suuristakin vaihteluista eri järjestöjen välillä. Ennen kaikkea tutkimus selkeytti hyvin mistä tässä ilmiössä oikein on kyse.

5.1 Järjestöjen tilanne nykypäivänä

Tutkimukseen osallistuneista yhdistyksistä kahdessa on erittäin aktiivista toimintaa ja kahdessa yhdistyksessä toimintaa on silloin tällöin. Yhden yhdistyksen toiminta on tällä hetkellä kokonaan loppunut ja syyksi kerrottiin se, etteivät he yksinkertaisesti enää saaneet ihmisiä mukaan toimintaansa. Tapahtumia ja tilaisuuksia kyllä yritettiin järjestää muutamien aktiivisten toimijoiden voimin, mutta ketään ei tullut ja siitä johdun toiminta hiipui pikkuhiljaa.

Tällä hetkellä kahden yhdistyksen toiminnassa on aktiivisesti mukana lapsia ja nuoria. Kahdessa yhdistyksessä mukana on joitain nuoria, mutta suurin osa toimijoista on kuitenkin nykyään yli 29-vuotiaita ja näiden yhdistysten puheenjohtajat kokivat, ettei nuoria oikein saa toimintaan mukaan.

Yhdistystensä heikkouksina moni puheenjohtaja koki sen että, aktiivisia tekijöitä ja toimijoita on niin vähän. Hallituksessa saattaa olla vain muutama aktiivinen joiden niskoille kaatuu kaikki, tai pahimmissa tapauksissa puheenjohtaja on yksin vastuussa

lähes kaikesta. Tämä tuntui olevan hyvin yleinen ongelma ja se oli syynä myös jo toimintansa toistaiseksi lopettaneen yhdistyksen hiipumiseen. Toimijoita on liian vähän ja aina on samat ihmiset tekemässä, tehtävät kasaantuvat ja ihmiset väsyvät. Joissain tapauksissa nuoria toimijoita riittäisi, mutta kun kaikkea toimintaa ei kuitenkaan voida jättää alle 18-vuotiaiden vastuulle vaan myös aikuisia tarvitaan. Yhdessä yhdistyksessä puheenjohtaja erittäin mielellään luovuttaisi tehtävänsä jollekin toiselle, mutta kukaan ei tehtävää halua. Useassa yhdistyksessä toimijat myöntävät väsymyksensä ja luovuttamisajatuksensa, yksi vastaaja koki myös huonoa omatuntoa siitä, ettei hänellä ole oikein enää aikaa eikä voimia yksin ideoida ja toimia yhdistyksen eteen. Kuitenkin monet kokevat saavansa työstä vielä toistaiseksi niin paljon, lähinnä lapsilta tulevan palautteen kautta, että he ovat toistaiseksi jaksaneet olla toiminnassa itse mukana.

Vahvuuksinaan yksi yhdistys kokee sen, että vaikka aikuisista on yhdistyksessä puolta, niin nuoria ohjaajia ja osallistujia kyllä riittää. Itse asiassa osallistujia on joskus jopa enemmän kuin olisi toivottua, koska tilat, ohjaajien määrä ja toiminta itse aiheuttavat jonkinlaiset rajoitukset sille, montako nuorta osallistujaa olisi toteutuksen kannalta sopivasti. Kuitenkaan ketään innokasta ei käännytetä pois, vaan yhdistys joustaa ja kaikki otetaan mukaan.

Muina vahvuuksina koettiin toiminnan kannalta osallistumishintojen ja jäsenmaksujen pitämisen niin alhaisina, ettei vähävaraistenkaan lasten ja nuorten tarvitse jäädä toiminnasta pois vaan kaikki halukkaat pääsevät mukaan. Toiminnan kulut maksetaan avustuksilla ja muilla yhdistyksen varoilla, niitä ei makseta osallistujilla.

Mainonta koettiin tärkeäksi ja etenkin se, että toiminnasta on huomion herättäviä ilmoituksia siellä missä lapset ja nuoretkin liikkuvat, kuten esimerkiksi koulujen ilmoitustauluilla. ”Puskaradiokin” on ollut toimiva mainontakanava, eli kun lapset ja nuoret ovat mukana mukavassa toiminnassa, he tuovat monesti myös kavereitaan mukaan.

Lisäksi vahvuutena mainittiin myös se, että perinteiksi muodostuneiden tapahtumien järjestämiseen tuntuu löytyvän helpommin tekijöitä ja osallistujia kuin muuhun, uudenlaiseen toimintaan. Perinteitä vaalitaan useissakin yhdistyksissä ja sitä pidetään hyvin tärkeänä ja muistamisen arvoisena asiana jatkossakin. Samoin vahvuuksiksi

mainittiin edes ne harvat innokkaat tekijät, jotka jaksavat pyörittää kerhoja ja innostaa lapsia ja nuoria osallistumaan. Muutamit harvat aktiivitoimijat koettiin erittäin kallisarvoisina yhdistyksille.

5.2 Järjestöjen perustoiminta paikallistasolla

Tutkimukseen osallistuneiden järjestöjen toteuttaman toiminnan määrä vaihteli laadasta laitaan. Yksi yhdistys järjestää erilaisia tapahtumia muutamia kertoja vuodessa ja lisäksi sillä on pienimuotoista kerhotoimintaa. Toisella tapahtumat ovat satunnaisia, ”silloin kun joku sattuu jotain mukavaa tekemistä keksimään, suostuu järjestämään ja saa porukkaa mukaan”. Yhden yhdistyksen ainoa hieman aktiivisempi toiminta liittyy liikuntaan. Kahdella yhdistyksellä on erittäin aktiivista kerhotoimintaa tai ohjaajavetoisia, järjestettyjä tapaamisia viikoittain ja lisäksi yhdistys järjestää ajoittain jäsenilleen leirejä, kursseja ja vastaavia.

Positiivista on että myös vähäisemmän toiminnan yhdistyksillä ja jopa hiipuneella yhdistyksellä olisi kyllä intoa lisätä toimintaa, mikäli siihen vaan olisi saatavilla ideoita ja tekijöitä. Eräskin puheenjohtaja totesi että rahaa kyllä olisi, kunhan vaan löytyisi joku joka keksisi rahalle käyttöä ja ennen kaikkea olisi itse järjestämässä ja ohjaamassa toimintaa.

5.3 Kaupungin avustusten hakeminen

Kaikki yhdistykset ovat tarkasteluajankohtana (vuosina 2002-2012) hakeneet kaupungilta perus- tai kohdeavustuksia. Yksi yhdistys on aktiivisesti hakenut avustuksia siihen asti kunnes sen toiminta on hiipunut tekijöiden puutteeseen useita vuosia sitten. Yksi yhdistys on hakenut säännöllisesti lähes joka vuosi perus- ja kohdeavustuksia, kaksi yhdistystä on hakenut säännöllisesti perusavustusta ja mutta kohdeavustusta hyvin harvakseltaan. Yhdistyksistä yksi on hakenut perusavustusta muutaman kerran ja kohdeavustusta kerran yhdentoista vuoden aikana.

Kohdeavustuksen hakemattomuuden syyksi yksi puheenjohtaja sanoi sen, että toiminnan pitäisi avustuksen saamiseksi olla selkeästi nuorille tarkoitettua, mutta he eivät saa nuoria riittävästi mukaan. Avustusten hakukriteerit eivät siis heidän kohdallaan täyty ja siksi he eivät ole myöskään hakeneet avustuksia.

Hakuperusteet olivat vastaajien mielestä ihan kohdallaan ja perustellut, mutta varsinaisen avustusten hakemisen moni katsoi liian isoksi työksi. Hakupaperit olivat muutamien mielestä hieman hankalat täyttää, tosin toinen näin vastanneista totesi että muutaman hakukerran jälkeen täyttäminen on jo sujunut helposti. Lisäksi kaikkien liitteiden ja kuittien kerääminen kasaan hakemusta varten koettiin ylimääräiseksi työksi joka jää herkästi tekemättä. Vaikka tiedetään että ne ovat tallella, on niiden etsiminen ja liittäminen hakemuksiin sekä hakemuksen täyttäminen liian aikaa vievää. Tosin jälleen tässäkin yhteydessä mainittiin se seikka, että myös avustusten hakeminen ”kaatuu vain yhden henkilön eli puheenjohtajan niskoille”. Silloin kun yhdistykset ovat hakeneet kaupungin avustuksia, ovat he olleet ihan tyytyväisiä avustusten suuruuteen. Summassa ei kenenkään mielestä ole ollut mitään moitittavaa vaan pikemminkin päinvastoin, avustusten määrää pidettiin ihan kohtuullisena tai jopa erittäin hyvänä.

Kolme viidestä yhdistyksestä saa tai on saanut tarkasteluaikana tukea myös muualta (esim. kohdeavustuksia eri järjestöiltä tai Länsi-Suomen nuorisosäätiöltä), tosin muualta saatu tuki ei aina ole kohdistunut itse toimintaan vaan esimerkiksi kerhotilojen remontointiin. Tämän lisäksi yksi yhdistys kerää rahaa itse esimerkiksi erilaisilla talloilla. Sen vuoksi he eivät myöskään hae avustuksia kaupungilta vaan ovat ajatelleet jättää kaupungin tuet niille, jotka tukea enemmän tarvitsevat.

5.4 Toiveet, ruusut ja risut kaupungin nuorisotoimelle

Uudenkaupungin nuorisotoimi ei saanut tutkimuksessa minkäänlaista moitetta, mutta sen sijaan tuli esiin muutamia toiveita ja ehdotuksia siitä, miten se voisi paremmin tukea yhdistysten toimintaa. Yhtenä ehdotuksena tuli kopiointimahdollisuus, eli että yhdistys voisi esimerkiksi kopioida tietyn määrän kopioita vuodessa kaupungin laskuun. Toisena pyyntönä tuli se, että kaupungilta saisi apua yhdistyksen markkinoin-

tiin tavalla tai toisella, mutta lähinnä niin että kaupunki tarjoaisi kanavia joiden kautta yhdistykset voisivat itseään ja toimintaansa markkinoida. Markkinointi koettiin tärkeäksi mutta kalliiksi ja ajatuksena oli, että kaupungilla voisi olla enemmän erilaisia markkinointimahdollisuuksia käsissään.

Yksi vastaajista pitäisi hyvänä, jos yhdistykset pääsisivät joskus esittelytymään nuoris- ja liikuntalautakunnan henkilökunnalle. Näin he tutustuisivat puolin ja toisin ja yhdistys ja sen toimijat olisivat jatkossa kaupungin nuorisotoimen henkilökunnalle muutenkin tuttuja, eivätkä vain nimiä papereissa. Joskus vuosia sitten tällainen tilaisuus on kuulemma ollut ja he pitivät sitä hyvänä kokemuksena. Lisäksi yhdessä vastauksessa mainittiin, että joillain paikkakunnilla kaupunki maksaa yhdistykselle työntekijän.

5.5 Järjestöjen tulevaisuuden näkymät

Jokainen vastaaja oli enemmän tai vähemmän huolissaan tulevaisuudesta ja syitä oli useita. Aktiivisia tekijöitä on niin vähän tai heitä ei ole lainkaan, tai yhdistyksellä ei ole ajatuksia siitä, miten he saisivat toimijoita tai edes mahdolliseen toimintaan osallistuvia nuoria mukaan. Yhden järjestön jäsenmäärä on laskussa valtakunnallisestikin ja myös paikallisyhdistyksessä ja se aiheuttaa pelkoa siitä mitä tulevaisuus tuo tullessaan ja hiipuuko kaikki toiminta ajan myötä. Toisessa yhdistyksessä eletään jänniä aikoja siinä mielessä, että osa vanhoista toimijoista on jäämässä pois ja nyt he yrittävät parhaansa saadakseen uusia toimijoita tilalle. Yhdessä yhdistyksessä tulevaisuus näyttää hyvältä, koska osallistujia ja jäseniä ja uusia ideoita toiminnalle kuitenkin riittää vaikka aktiivitoimijat ja – järjestäjät ovatkin vähissä. Positiivista on että jo vuosia sitten hiipuneen yhdistyksen toimintaakaan ei ole vielä virallisesti lopetettu, vaan pieni toivon kipinä kuulemma kytee edelleen, vaikka tilanne näyttääkin nyt todella huonolta. Tässäkin tapauksessa se vaatisi aktiivisia ihmisiä ja ideoita toimintaan eikä puheenjohtaja tiedä miten se onnistuisi.

5.6 Johtopäätöksiä

Jokainen tutkimuksessani mukana ollut paikallisyhdistys on suuren haasteen edessä. Monen yhdistyksen toiminta on jo hiipunut joko kokonaan tai osittain, tai toiminta on muuttanut muotoaan niin että mukana on tällä hetkellä enemmän aikuisia kuin nuoria osallistujia. Aiemmin tässä opinnäytetyössä käsittelin nykyajan järjestötoiminnan haasteita teorian pohjalta ja näyttää siltä että Uudessakaupungissa paikallisyhdistykset painivat aivan samojen haasteiden kanssa kuin yhdistystoiminta ylipäätään tällä hetkellä. Kyseessä on hyvinkin laajamittainen ja yleistynyt ongelma, vapaaehtoisia toimijoita ei ole tarpeeksi, kaikki kaatuu yhden tai muutaman aktiivisen niskaan ja jaksaminen on tiukoilla. Kuten esimerkiksi Sauri (2012) on kirjoittanut, pahimmillaan vapaaehtoistoiminnasta on tullut joillekin taakka ja työstä pakkopullaa ja jos ja kun voimat jossain vaiheessa vähenevät, siitäkin koetaan huonoa omatuntoa ja syyllisyyttä.

Yksi puheenjohtajista totesikin että häntä harmittaa, ettei hän itse enää tiedä mitä tehdä. Voimien ja ideoiden loppuessa ja muun elämäntilanteen myötä hän on sitten oikeastaan antanut asioiden olla näin. Kuitenkin tilanne on täysin ymmärrettävä, yhdistys ei voi eikä saa toimia yhden ihmisen voimin. Mikään yhdistys ei yksinkertaisesti voi toimia pelkän puheenjohtajan varassa jos ei muita aktiivisia osallistujia ja tapahtumien ja toiminnan järjestäjiä ole. Yhteistä monella vastaajalla oli se, että he myönsivät olevansa aika voimattomia ja neuvottomia sen suhteen miten heidän yhdistyksensä voisivat saada uusia jäseniä ja toimijoita. Tähän pitäisikin nyt mielestäni reippaasti puuttua ja lähteä aktiivisesti pohtimaan jäsenhankintaa ja kehittämään toimintaa.

Koska yhdistyksistä osalla riittää osallistujia ja toisilla ei, olisi syytä pohtia mistä tämä johtuu. Yhdistysten tärkeäksi uudeksi voimavaraksi tulisi ottaa verkostoituminen, yhdistysten tulisi yhdessä lähteä kehittämään uusia toimintamalleja. Mikä toisten yhdistysten toiminnassa vetää, miten he keksivät sellaista tekemistä lapsille ja nuorille joka innostaa ja motivoi tulemaan mukaan? Onko hiljaisempien yhdistysten toiminta vähemmän mielekästä lapsille ja miten sitä voitaisiin kehittää mielenkiintoisempaan suuntaan? Tai voitaisiinko eri yhdistysten toimintaa yhdistää niin että ne saisivat enemmän osallistujia samalla kun lapset ja nuoret saisivat enemmän erilaisia harras-

tus- ja toimintamuotoja? Yhdistysten verkostoituminen on nykyaikaa ja ehdottoman tärkeää etenkin nyt Uudenkaupungin paikallistasolla kun on todettua että lähes kaikki painivat samankaltaisten ongelmien parissa. Tällöin kaikki hyötyvät. Toisekseen nuorisjärjestöjä ei ole Uudessakaupungissa niin paljon etteikö verkostoituminen onnistuisi, kuten voisi käydä jos niitä olisi useita kymmeniä. Nyt kaupungissa on suhteellisen pieni määrä yhdistyksiä joista osa on saman tyyppisiä ja osa aivan erilaisia, sitä täytyisi pitää vahvuutena.

Myös uusien toimijoiden hankkimisessa tulisi tehdä yhteistyötä ja pyrkiä saamaan tehtävästä työstä niin mukavaa ajankulua että siihen riittää tekijöitä. Kuten Harju (2003) sanoo, pelkkä vapaaehtoistyö sinällään ei enää riitä palkitsemaan kaikkia ihmisiä riittävästi, vaan tarvitaan erilaisia ”porkkanoita”, on se sitten kouluttautumista, kiitosta, kannustusta, elämyksiä tai haasteita. Jurvansuu (2002,138-139) on myös esittänyt, kynnys yhdistyksen toimintaan mukaan tulemiseen pitäisi saada mahdollisimman alhaiseksi. Toimintaan voidaan houkutella uusia jäseniä esimerkiksi näkyvillä, lyhytkestoisilla tempauksilla, jotka innostaisivat osallistujia sitoutumaan myös muuhun yhdistyksen toimintaan. Pienillä paikkakunnilla samanhenkiset ihmiset löytävät toisensa helposti, kun ei ole useita yhdistyksiä kilpailemassa jäsenistä. Nykyään on ilmeisesti totuttava siihen että mukaan tulee toimijoita, joiden orientaatiot ovat hyvin erilaisia. Kaikki eivät halua sitoutua voimakkaasti yhdistystoimintaan eikä kaikkia saada siihen sitoutettua. Tärkeää on myös mahdollisuus irtautua välillä toiminnasta joksikin aikaa ilman että siitä syyllistetään sillä kansalaistoiminta ei saa olla pakko- luonteista raadantaa.

Uudessakaupungissa voitaisiin ehkä miettiä lisääntyvästi sellaista lähestymistapaa että esimerkiksi tietyn asuinalueen tai kylän ihmisiltä kysyttäisiin, mitä toimintaa he kylälle haluaisivat ja miten sitä voitaisiin toteuttaa. Vaikka muu yhdistystoiminta ei kiinnostaisi, voisi oman asuinalueen kehittäminen itselle mieluisammaksi kiinnostaa. Jos esimerkiksi alueen nuoret haluaisivat lähelle jonkin uuden harrastuksen, voisi yhdistys tarjoutua yhteistyöhön ja tätä kautta voisi vanhempiakin alkaa kiinnostaa tulla mukaan toimintaan ohjaajan tai valvojan ominaisuudessa.

Jos ja kun ongelmana on jäsenten passiivisuus, ihmistä ei tietenkään voi pakottaa aktiiviseksi. Mutta tällöin ongelma tulisikin määritellä uudella tavalla; emme selvästi-

kään ole vielä keksineet sellaisia toimintamuotoja ja –tapoja, joista jäsenemme kiinnostuisivat. Ihmisten aika ja voimat menevät pitkälti töissä tai opiskelussa, harrastuksissa tai perheen parissa ja se on täysin ymmärrettävää. Tällöin yhdistysten tulisikin tarjota sellaista kiinnostavaa tekemistä, joka vetää puoleensa. Tässä tilanteessa on muistettava että yhdistyksen on muututtava, ei jäsenen. Voitaisiin harkita esimerkiksi haastattelua jossa kysytään jäseniltä millaista toimintaa he haluaisivat tai kerätä palautetta minkä tahansa toiminnan ja tilaisuuden yhteydessä, kysyä miltä tilaisuus tuntui. Yhdistyksestä eronneilta jäseniltä olisi ehdottoman tärkeää kysyä, miksi yhdistys ei enää heidän mielestään ole riittävän mielenkiintoinen. Saatu palaute kannattaa ottaa erittäin vakavasti ja käyttää ohjenuorana uudenlaisen toiminnan suunnittelussa. (Loimu 2010, 401-403.)

Jokaisen eronneen jäsenen tulisi olla ”herättävä” asia yhdistykselle jotta toimintaa voitaisiin kehittää. Niin ikävältä kuin se kuulostaakin, yhdistyksestä eronneet jäsenet ovat asiantuntijoita kertomaan meille mikä yhdistyksessä ei toiminut ja kiinnostanut. Yhdistyksen on uskallettava tarttua tähän ja selvittää rohkeasti tilannetta vaikka se hieman kirpaisisikin.

Ylipäättään jäsenille on kerrottava runsaasti ja avoimesti hallituksen käsittelemistä asioista ja kysyttävä heidän mielipidettään tärkeissä asioissa. Heitä kannattaa myös kutsua henkilökohtaisesti mukaan yhdistyksen tilaisuuksiin. Monesti on myös niin että mikäli hallitukseen saadaan uusi jäsen, hän ei viihdy tehtävässä kauaa. Nopea väsyminen voi kuitenkin johtua siitä, että hallituksen toiminnassa tai toimintatavoissa voi olla jotain mikä ei tunnu hänestä hyvältä. Ehkä häntä ei ole perehdytetty tehtävään, tai hän joutuu uutena tulokkaana taistelemaan löytääkseen paikkansa yhteisössä. Voi käydä niinkin että uuteen jäseneseen ei luoteta ja motivaatio katoaa nopeasti, mikäli uusi jäsen ei saa tilaisuuksia käyttää ja näyttää kykyjään tai tehdä asioita. Hänen ehdotuksensa voidaan nollata tai vähätellä esimerkiksi tokaisemalla hänelle ”tuota on joskus jo kokeiltu, ei toimi”. Tällöin muutos voisi lähteä siitä että ensinnäkin uusi tulokas perehdytetään kunnolla. Jo muutaman tunnin tapaaminen puheenjohtajan kanssa, pöytäkirjojen ja muiden asiakirjojen läpikäynti saattaa huomattavasti helpottaa sopeutumista. Tulokkaalle kannattaa antaa vastuuta, koska motivaatio ja halu toimia voi olla todella hyvä yhdistelmä tuottamaan uusia kehittämisajatuksia. Kehittämisajatuksia pitäisi ottaa vakavasti, koska uusi tulokas näkee toiminnan omin, ulkopuolelta

katsovin silmin ja hän osaa ehkä hämmästellä sellaisia asioita joita vanhat tekijät eivät enää huomaa lainkaan. Tulokkaan ihmettelyjä ja kysymyksiä ei saa ottaa arvosteluna vaan ehdottomasti rakentavana pyrkimyksenä kehittää yhdistystä. Tulokkaan tutustumista muihin ja pääsyä ryhmän jäseneksi tulisi helpottaa kaikin keinoin. (Loimu 2010, 403-406.)

Tärkeää on pohtia uudelleen myös yhdistysten markkinointia, hauskinakaan toiminta ei saa osallistujia mukaansa ellei tieto tavoita heitä. Yhdistykset saattaisivat tarvita esimerkiksi jonkinlaista pienimuotoista koulutusta markkinointinsa tueksi. Pieni ilmoitus paikallislehden seuratoimintapalstalla ei välttämättä tavoita montaakaan ihmistä, vaan markkinointia on laajennettava näkyvämmäksi ja sitä on tehtävä siellä missä on ihmisiäkin. Uudessakaupungissa esimerkiksi koulujen, kauppojen ja kirjastojen ilmoitustaulut ovat hyviä mainostuspaikkoja näkyville, erottuville ja huomiota herättäville julisteille. Nuoret ajattelevat herkästi että mikäli yhdistyksen mainos on väritön ja tylsä, on toimintakin samanlaista. Sen sijaan kun ilmoitus ensin kiinnittää huomion ja sitten herättää mielenkiinnon, on asenne heti vastaanottavampi.

Lisäksi yksi vaihtoehto virkistää yhdistysten toimintaa on hakea ideoita ja neuvoja paikallisjärjestöjen emojärjestöiltä. Joskus paikallisyhdistykset voivat hakea myös erilaisia projektirahoituksia toimintaansa ja toisaalta projektit innostavat joitain ihmisiä tulemaan mukaan toimintaan jossa on selkeästi alku ja loppu ja siinä välissä reipasta aktiviteettia. Esimerkiksi 4H-liitto ja Suomen nuorisoseurat jakavat Itse tehty-projektirahaa nuorten ryhmille, joka on mukana näiden järjestöjen jäseniä. Projektina voi olla esimerkiksi bänditapahtuman järjestäminen omalle paikkakunnalle, mopon tuunausta, koulun teemapäivän järjestäminen, oma koirakerho tai oikeastaan mitä vaan oman idean ja unelman toteuttamista. (Itse tehty, 2012.) Vastaavia rahoituksia kannattaa selvittää myös muilta tahoilta, koska erilaisten projektien ja unelmien toteutusten myötä nuoret saadaan innostumaan toiminnasta aivan eri tavoin. Kaikki mahdollisuudet uusien toimintatapojen etsimiseen ja löytämiseen kannattaa käyttää hyödyksi.

Uudenkaupungin kaupunki myöntää perus- ja kohdeavustukset ennalta määrättyjen perusteiden mukaisesti ja opinnäytetyön yhtenä osa-alueena olikin selvittää miksi kaupungin saamien avustushakemusten määrä on laskenut. Jokainen kyselyyn tai

haastatteluun vastannut yhdistyksen puheenjohtaja oli sitä mieltä, että kaupungin myöntämät perus- ja kohdeavustukset ovat hakuperusteiltaan ihan hyväksyttävät ja summat ovat riittävän suuret. Näin ollen järjestöjen puolelta ei tutkimuksessa tullut tarvetta jakoperusteiden muutokseen, vaan pääasiallinen syy hakemusten vähene- miseen on se että perusteiden mukaista toimintaa ei vaan yksinkertaisesti enää ole tai hakeminen koetaan liian isoksi työksi. Tässäkään ”ison työn” määritelmässä kat- seet eivät varsinaisesti kohdistu vain esimerkiksi vaikeasti täytettäviin hakemuksiin, vaan lähinnä siihen että kun liian moni asia ja tehtävä jää yhdistyksessä yhden ihmi- sen harteille, pitää jostain säästää voimiaan, jättää jotain tehtävää pois. Monella on jätetty pois hakemuspapereiden täyttäminen ja avustusten hakeminen. Se on oikeas- taan täysin ymmärrettävää. Jos yhdistys suinkin pärjää ilman tuota rahallista tukea, on helpompaa olla hakematta ja säästää sekin aika ja voimat jonnekin muualle.

Vastauksissa todettiin myös, että hakemusten täyttö muuttui helpommaksi mitä enemmän niitä teki ja toisaalta kuittien ja muiden liitteiden kerääminen koettiin hanka- laksi. On kuitenkin niin, että ilman tositteita ja tarvittavia liitteitä avustusten maksamis- ta on käytännössä aika vaikea valvoa joten sinällään en näe että hakuperusteissa ja –vaatimuksissa itsessään olisi näiltäkään osin aihetta muutokseen, eivätkä puheen- johtajatkaan tällaista ehdottaneet. Päinvastoin he pitivät itsestään selvänä, että kuitit pitää tietenkin olla. Pikemminkin tulisi tarttua siihen ongelmaan että nämä hakemus- ten teot eivät jäisi niille yhdistystoimijoille, jotka jo muutenkin tekevät paljon yhdistys- ten hyväksi.

Uudenkaupungin kaupunki on tämän suuren haasteen edessä oikeastaan avainase- massa. Opinnäytetyön lähtökohtana oli se, että kaupunki haluaisi tukea järjestöjä ja niiden elinvoimaisuutta, miten se sitten voisi toteutua nyt kun paikallisyhdistysten on- gelmat ja haasteet tiedetään? Kaupungin tulisi mielestäni tarttua ripeästi ongelmaan ja ehdotukseni olisikin se, että kaupungin taholta kutsuttaisiin paikallisjärjestöt koolle tilanteen kartoitusta, keskustelua ja jatkosuunnitelmien tekoa varten. Tutkimuksessa oli mukana viisi yhdistystä ja myös muiden, nyt tutkimuksen ulkopuolelle jääneiden yhdistysten nykytilanne tulisi selvittää ja lähteä tekemään kehitystyötä siltä pohjalta kun asiat jokaisen osalta on tiedossa.

Kyselyyn saamissani vastauksissa kaupungilta toivottiin apua kopiointi- ja markkinoitavun muodossa ja se lienee suhteellisen helposti toteutettavissa. Lisäksi vastauksissa mainittiin myös se, että joillain paikkakunnilla kaupunki maksaa yhdistykselle työntekijän. Uudessakaupungissa työntekijän palkkaaminen jokaiselle yhdistykselle erikseen ei liene realistisesti ajatellen mitenkään mahdollista, mutta yksi harkinnan arvoinen seikka olisi se, olisiko mahdollista palkata tai osoittaa kaikille yhdistyksille yhteistä työntekijää. Tällöin yksi työntekijä paneutuisi paikallisten yhdistysten tilanteeseen, olisi mukana ”elvytystoimissa”, auttaisi markkinoinnissa ja avustusten hakemisessa ja ennen kaikkea kehittäisi järjestöjen yhteistoimintaa ja verkostoitumista. Tätä suosittelisin siksi, että tässä tilanteessa olisi mielestäni tarvetta paljon suurempaan selvitys- ja kehitystyöhön kuin tämä opinnäytetyö mahdollistaa.

Kaupungin nuorisotoimen henkilökunnan olisi myös mietittävä, miten muulla tavoin yhteistyötä järjestöjen kanssa voisi tehostaa ja lisätä. Olisiko esimerkiksi mahdollista ja hyödyllistä alkaa järjestää enemmän sellaista yhteistoimintaa jossa kaupungin nuorisotoimi ja yhdistys/yhdistykset tarjoaisivat yhdessä tekemistä alueen lapsille ja nuorille? Verkostoitumisen tärkeyttä ei voi liikaa korostaa tässäkään.

Kaupungin ja järjestöjen yhteistyötä voisi kehittää myös tekemällä yhteisiä strategioita. Tämän opinnäytetyön tulosten valossa on mielestäni perusteltua ottaa järjestöt mukaan entistä aktiivisemmin ja syvemmin ja yhteisiä strategioita onkin tehty Suomessa jo monessa kunnassa. Esimerkiksi Maskussa järjestöstrategian (2012) osapuolina on kunnan ja järjestöjen lisäksi myös seurakunta ja keskeisimmät linjaukset liittyvät yhdistysten rooliin maskulaisten hyvinvoinnin edistäjinä, kunnan, seurakunnan ja yhdistysten yhteistyöhön ja sen eri muotoihin, kunnan ja seurakunnan toimintatehtäviin joilla voidaan turvata ja kehittää yhdistysten toimintaedellytyksiä sekä yhdistysten keskinäiseen yhteistyöhön.

Yhteisellä strategialla voitaisiin päästä parempiin lopputuloksiin ja ylipäätään tärkeää olisi lähentää kuntaa ja paikallisyhdistyksiä jotta yhteistyö olisi tuottavampaa ja hyödyllisempää. Myös Vantaan nuorisopalveluiden järjestötiedotteessa (2012) kerrotaan yhteisestä järjestöstrategiasta, jonka päivityksestä vastaavat yhdessä sekä Vantaan nuorisojärjestöt, nuorisovaltuusto ja kaupungin edustajat sekä nuorisopalveluiden työntekijät. Keinoja siis on olemassa, nyt täytyisi vaan ryhtyä suunnitelmista tekoihin.

6 POHDINTAA

Tutkimuksellani oli hyvä vastaanotto lähes kaikissa yhdistyksissä, tosin on huomiotava että yhteen kyselyyni en saanut vastausta. Asiaani suhtauduttiin vakavasti ja sitä pidettiin tärkeänä ja se on mielestäni osoitus siitä että opinnäytetyötäni voidaan pitää luotettavana.

Aineiston tulokset pysäyttivät, asiat olivat vielä huonommin kuin kuvittelin. Kun valitsin tutkimukseen mukaan tulevia yhdistyksiä, valitsin tarkoituksella laidasta laitaan sekä aktiivisesti toimivia että sellaisia joista ei ole hetkeen kuulunut. Omat ennakkoaavistukseni olivat, että toisilla peli voi olla jo lähes menetetty mutta toisilla ei ole ”huolen häivää”. Tutkimustulokset osoittivat jotain aivan muuta.

Jokaisella tutkimuksessa mukana olleella puheenjohtajalla oli suuri pelko ja huoli tulevaisuudesta, siitä hiipuuko kaikki, loppuuko koko toiminta ja johtuuko loppuminen osallistujamäärän romahtamisesta vai pahimmillaan siksi ettei vapaaehtoistoimijoita enää ole tai he eivät vaan kerta kaikkiaan enää jaksaa. Jotain on siis tehtävä ennen kuin on liian myöhäistä, sillä kuten jo opinnäytetyön alussa todettiin, järjestöt ovat yhteisöllisesti ajateltuna erittäin tärkeitä asioita ihmisille. Emme ehkä ole heränneet asiaan ajoissa, koska tunnetustihan asioita ei osata kaivata ennen kuin niitä ei enää ole. Moni ajattelee menevänsä vapaaehtoistyöhön ”sitten kun”, ja pidämme selvänä että vapaaehtoisvoimin toimivia yhdistyksiä tulee aina olemaan.

Toisaalta yhdistysten toiminnan kannalta olemme ehkä hieman perisuomalaiseenkin tapaan menneet liiankin pitkälle siinä ajattelussa että ”yksin on pärjättävä” ja hiljaa harmitelleet maailman muuttumista, toimijoiden ja osallistujien vähyyttä ja tyytyneet kohtaloomme, tai sitten emme vaan ole tulleet ajatelleeksi mitä kaikkia mahdollisuuksia olisi pelastaa toiminta. Nykyaikana yhteistyö ja verkostoituminen ovat avainsanoja myös yhdistystoiminnassa, eikä pelkästään nyt tutkimuksessa mukana olleiden nuorisjärjestöjen keskuudessa vaan myös muiden. Verkostoitumisen ja kaupungin yhteistyön lisääminen kannattaisi levittää myös muiden kaupungin alueella toimivien järjestöjen suuntaan tai jopa naapurikaupunkien kesken.

Kolmannen sektorin paineet kasvavat ja järjestöiltä vaaditaan yhä enemmän ja laadukkaampaa toimintaa, mutta mikäli haasteisiin ja ongelmiin ei nyt tartuta ja pohdita uusia toimintatapoja, menetelmiä ja olla valmiita muutokseen, on seurauksena pikemminkin se että järjestöt kaatuvat kokonaan. Positiivista on, että Uudenkaupungin kaupungin nuorisotoimi on monen muun kunnan tavoin halukas tukemaan alueensa järjestöjä, se on jo hyvä lähtökohta.

LÄHTEET

Allianssi Suomen nuorisoyhteistyö. 2009. Nuorisotyöllä on merkitystä. Opas kunta-vaikuttajille ja nuorisotyöntekijöille nuorisotyön yhteiskunnallisesta merkityksestä. Saatavissa: <http://www.alli.fi/binary/file/-/id/665/fid/832/> Viitattu 7.11.2012.

Harju, A. 2007. Aarre loistamaan. Teoksessa Harju, A. (toim.) 2007. Kansalaistoimintaan kätkeyty aarre. Espoo: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. 10-25.

Harju A. 2004. Järjestön kehittäminen. Kokemäki: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry.

Harju A. 2003. Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet. Vantaa: Kansanvalistusseura.

Heikkala J. 2001. Järjestön strategia. Tampere: Tampere University Press.

Itse tehty 2012. Internet-sivut. Saatavilla: <http://www.itsetehty.fi/> Viitattu 13.11.2012.

Jurvansuu S. 2002. Paikallisyhdistysten menestystekijät. Tutkimus kansalaistoiminnan hyvistä käytännöistä. Sarja A. Tutkimuksia 2. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Loimu, K. 2010. Yhdistystoiminnan käsikirja. Helsinki: WSOY.

Kalannin nuorisoseura 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.kns.fi/> Viitattu 12.11.2012.

Kalannin VPK, 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.kalanninvpk.fi/osastot/nuoriso-osasto> Viitattu 13.11.2012.

Koirakerho Rähmä-Käpälät ry. 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://raka.nettisivu.org/> Viitattu: 12.11.2012.

Maskun järjestöstrategia, 2012. Yhtä köyttä – yhdistykset, kunta ja seurakunta. Saatavissa: <http://www.masku.fi/wp-content/uploads/Maskun-%C3%A4rjest%C3%B6strategia.pdf> Viitattu 12.11.2012.

Oikeusministeriön julkaisu 2009:5. Suomalaiset osallistujina. Katsaus suomalaisen kansalaisvaikuttamisen tilaan ja tutkimukseen. Saatavissa: <http://www.om.fi/Satellite?blobtable=MungoBlobs&blobcol=urldata&SSURLapptype=BlobServer&SSURLcontainer=Default&SSURLsession=false&blobkey=id&blobheader=aderva-lue1=inline;%20filename=OMJU%202009%205%20verkkoversio.pdf&SSURLscontext=Satellite%20Server&blobwhere=1243794628134&blobheadername1=Content-Disposition&ssbinary=true&blobheader=application/pdf> Viitattu 7.11.2012.

Sauri, P. 2010. Vapaaehtoisen uupumus. Teoksessa Halonen M., Karreinen L. & Tennilä M. (toim.) 10 askelta parempaan vapaaehtoistoimintaan. Eura: Vihreä sivistysliitto Ry. 114-120.

Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto ry, 2011. Järjestöbarometri 2011. Ajankohtaiskuva sosiaali- ja terveysjärjestöistä. Vaasa: STKL ry

Särkelä R. 2007. Järjestöt vaikuttamisen foorumeina. Teoksessa Harju, A. (toim.) 2007. Kansalaistoimintaan kätketty aarre. Espoo: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. 128-141.

Uki-Kalanti 4H-yhdistys ry, 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://ukikalanti.4h.fi/> Viitattu 12.11.2012.

Uudenkaupungin kaupungin internet-sivut, 2012. Saatavissa: http://uusikaupunki.fi/template_etusivu.asp Viitattu 7.11.2012.

Uudenkaupungin Merihait, 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <https://sites.google.com/site/merihait/> Viitattu 13.11.2012.

Uudenkaupungin nuoriso- ja liikuntatoimen avustukset 2011. Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunta 9.2.2011.

Uudenkaupungin nuoriso- ja liikuntapalvelujen strategia 2012-2016. Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntalautakunta 28.3.2012.

Vaalikivi K. 2007. Unelmoi, uskalla, tee – järjestöjohtamisen kasvavat haasteet. Teoksessa Harju, A. (toim.) 2007. Kansalaistoimintaan kätketty aarre. Espoo: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. 142-151.

Vakka-Suomen Kennelkerho 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.vakkasuomenkennelkerho.fi/> Viitattu 13.11.2012.

Vantaan nuorisopalvelut 2012. Järjestötiedote 5/12. Saatavissa:

http://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/78807_Jarjestotiedote_0512.pdf Viitattu: 12.11.2012.

Vesaiset ry, 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.vesaiset.fi/fi.iw3> Viitattu 12.11.2012.

4H-järjestö 2012. Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.4h.fi/jarjesto/> Viitattu 12.11.2012.

LIITTEET

Liite 1 Kysely: Mitä Uudenkaupungin nuorisjärjestöille kuuluu tänä päivänä?

LIITE 1

Kysely

MITÄ UUDENKAUPUNGIN NUORISOJÄRJESTÖILLE KUULUU TÄNÄ PÄIVÄNÄ?

Tämä kysely on osa opinnäytetyötäni, jonka tarkoituksena on selvittää mitä Uudenkaupungin nuorisojärjestöille nykyään kuuluu. Uudenkaupungin kaupungin nuoriso- ja liikuntatoimi haluaa tukea nuorisotyötä tekevien paikallisyhdistysten toimintaa sekä kehittää yhteistyötä alueen yhdistysten kanssa. Tämän kyselyn tarkoituksena on selvittää yhdistysten nykytilannetta, tulevaisuuden näkymiä sekä toiveita joita yhdistyksillä on kaupunkia kohtaan.

Yhdistyksen ja vastaajan tarkat tiedot käsittelen luottamuksella ja ne jäävät ainoastaan minun tietooni, opinnäytetyössä käsittelen vastauksia yleisellä tasolla.

Pyydän palauttamaan kyselyn viimeistään perjantaina 12.10.2012 ja sen voi palauttaa sähköpostitse. Mikäli kaipaatte muita palautusvaihtoehtoja tai lisätietoja, ottakaa rohkeasti yhteyttä. Kiitän lämpimästi yhteistyöstä!

Syysterveisin,

Mari Perälä

mari.perala@humak.edu

Humanistinen ammattikorkeakoulu, Nurmijärven kampus

Yhteisöpedagogi AMK, Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

Yhdistyksenne nimi:

Kyselyyn vastanneen asema yhdistyksessä:

- Mitä yhdistyksellenne kuuluu tällä hetkellä? Millaista toimintaa yhdistyksellänne on?
- Onko yhdistyksenne toiminnassa mukana nuoria (tässä yhteydessä nuorilla tarkoitetaan alle 29-vuotiaita) vai ovatko suurin osa aikuisia? Miten saatte nuoria mukaan toimintaanne?
- Mitkä ovat yhdistyksenne vahvuudet/heikkoudet tällä hetkellä? Minkälaisia haasteita ja ongelmia yhdistyksenne on kohdannut? Mistä ne mahdollisesti johtuvat?
- Tukeeko kaupunki yhdistyksenne toimintaa mielestänne riittävästi?
- Mitä mieltä olette kaupungin nuoriso- ja liikuntatoimen myöntämistä rahallisista avustuksista (perusavustus ja kohdeavustus), niiden hakemisesta ja hakuperusteista? Onko yhdistyksenne hakenut kaupungilta avustuksia? Jos yhdistys ei ole hakenut avustuksia kaupungilta, mistä se johtuu?
- Saako yhdistyksenne avustusta muualta kuin kaupungilta?

- Miten muulla tavoin (kuin rahallisesti) kaupunki voisi tukea yhdistyksenne toimintaa? Millaisia ruusuja, risuja ja toiveita haluaisitte lähettää?

- Miltä yhdistyksenne tulevaisuus näyttää?

LOPUKSI, SANA ON VAPAA! Herättikö kysely ajatuksia, muistoja, kritiikkiä? Olisiko jotain muuta mitä haluaisitte vielä sanoa tai kertoa?

Kiitän vastauksista, mukavaa syksyn jatkoa!!